

PROGRAM EDUKACYJNY: „RATUJEMY i UCZYMY RATOWAĆ”

RATUJEMY I UCZYMY RATOWAĆ (skrót RUR) Program skierowany do nauczycieli szkół podstawowych

Od stycznia 2008 roku Program Ratujemy i Uczymy Ratować został objęty patronatem Ministra Edukacji Narodowej RP

Program Edukacyjny Ratujemy i Uczymy Ratować został uruchomiony w 2006 r. Kursy skierowane są do osób uczących najmłodszych, czyli nauczycieli nauczania zintegrowanego szkół podstawowych. Program ten jest realizowany dzięki grupie 150 wolontariuszy Pokojowego Patrolu z uprawnieniami AHA, którzy ukończyli specjalne kursy instruktorskie. Kieruje nimi grupa instruktorów, którzy koordynacją szkoleń zajmują się stale, przez cały rok.

Od września 2006 roku szkolenia odbywają się regularnie na terenie całej Polski.

Dzięki przeszkolonym pedagogom dzieci uczą się najprostszych zasad udzielania pierwszej pomocy: od prawidłowego wezwania pomocy przez telefon, po najprostsze czynności przy osobie poszkodowanej.

Informacja ze strony: <http://www.wosp.org.pl/uczmyratowac>

PLAN REALIZACJI PROGRAMU w ZSS nr 105 - w latach 2012 – 2016

Osoby odpowiedzialne za realizację programu na terenie ZSS nr 105:

mgr Anita Zakrzewska, mgr Agnieszka Gapińska

Grupa docelowa uczniów:

SPS - A. Zakrzewska

III etap edukacji oraz Szkoła PdP - A.Gapińska

Czas trwania zajęć:

45 minut.

Zajęcia będą realizowane w trakcie lekcji oraz podczas zajęć 42 art.

Cele ogólne:

1. Przygotowanie ucznia do radzenia sobie w sytuacji, gdy trzeba udzielić pierwszej pomocy innej osobie.
2. Kształtowanie umiejętności i postaw dbania o własne bezpieczeństwo.
3. Przygotowanie do mądrego współuczestnictwa w życiu ze środowiskiem społecznym i najbliższym otoczeniem.

Cele szczegółowe:

- utrwalanie wiedzy oraz opanowanie przez uczniów podstawowych zasad udzielania pierwszej pomocy: od prawidłowego wezwania pomocy przez telefon, po najprostsze czynności przy osobie poszkodowanej,
- przygotowanie dziecka do bezpiecznego przebywania w środowisku, radzenia sobie w sytuacjach zagrożenia,
- utrwalenie telefonów alarmowych,
- ćwiczenie umiejętności konstruktywnego rozwiązywania problemów, podejmowania decyzji i odpowiedzialności,
- doskonalenie umiejętności wzywania fachowej pomocy – rozmowy z dyspozytorem,
- przygotowanie uczniów do radzenia sobie z różnymi problemami w zakresie bezpieczeństwa własnego i najbliższego otoczenia społecznego,
- uwrażliwianie na potrzeby innych ludzi: chorych, niepełnosprawnych oraz udzielanie im pomocy od czynności codziennych (n.p. samoobsługowych) po czynności ratujące życie,
- kształtowanie umiejętności dostrzegania zagrożenia ze strony przedmiotów martwych (n.p. ostre narzędzia, pojazdy w ruchu drogowym), zjawisk przyrodniczych (n.p. burza),
- kształtowanie nawyku bezpiecznego zachowania na terenie szkoły (n.p. zachowanie na boisku, przemieszczanie między piętrami, ruch prawo – lewostronny) i poza nią,
- nabywanie umiejętności prawidłowej oceny stanu przytomności,
- nabywanie umiejętności wzywania pomocy, gdy nie ma dostępu do telefonu.

Pomoce dydaktyczne:

- podręcznik dla nauczycieli biorących udział w szkoleniu,
- mój podręcznik do nauki pierwszej pomocy /podręcznik dla uczniów/,
- telefony instruktażowe,

- dyplomy,
- filmy edukacyjne,
- fantomy MiniAnia,
- fantomy LittleAnia,
- karty pracy,
- zdjęcia wykonane przez n-eli prowadzących w poprzednich latach realizacji projektu,
- plansze pokazowe, zdjęcia.

Przykładowe punkty projektu:

1. Konkursy klasowe.
2. Przygotowywanie scenek i plansz obrazujących sytuacje zagrożenia życia lub zdrowia.
3. Prace plastyczne dotyczące odpowiednich instytucji i ich numerów alarmowych.
4. Pokaz i ćwiczenie udzielania pierwszej pomocy.
5. Pokaz i ćwiczenie wzywania służb ratunkowych.
6. Zapoznanie dzieci z najczęściej spotykanymi zagrożeniami w pomieszczeniach i w terenie.
7. Przedstawienie uczniom sposobów zapobiegania zagrożeniom.
8. Ćwiczenie umiejętności przewycięzania lęku przed podejmowaniem działań w sytuacjach zagrożenia życia.
9. Zabawy tematyczne.
10. Słuchanie opowiadań – rozmowa n/t treści i zachowania poszczególnych osób.
11. Udział w imprezach oświatowo – zdrowotnych, szkolnych apelach.
12. Odgrywanie scenek w grupach (n.p. pomoc komuś na ulicy, pomoc w sytuacji zagrożenia porażenia prądem, pomoc rodzeństwu w obsłudze z ostrymi przedmiotami).
13. „Burza mózgów” – n.p. jakie zachowania są pożądane, aby zapewnić sobie i sobie poszkodowanej w wypadku drogowym bezpieczeństwo.
14. Odnajdywanie na terenie klasy, szkoły, boiska, drogi przedmiotów, które mogą być niebezpieczne.
15. Obserwowanie podczas spacerów sytuacji w ruchu drogowym i ocena ich stopnia bezpieczeństwa.
16. Pokonywanie niebezpiecznych torów przeszkód.
17. Sprawdzanie przytomności osoby poprzez kontakt werbalny („*Halo! Słyszysz mnie?*”) i niewerbalny (n.p. potrząśnięcie ramionami).
18. Praca z rysunkiem ucznia – przedstawiamy niebezpieczne sytuacje, przedmioty.
19. Praca z mediami – omawianie sytuacji przedstawionych w mediach (prasa, Internet) dotyczących niebezpiecznych wypadków.
20. Ćwiczenie rozmowy z dyspozytorem.
21. Prezentacje prawidłowych wzorców zachowań przez nauczycieli.
22. Praca z fantomami – uczniowie z lekką niepełnosprawnością intelektualną.
23. Spotkania edukacyjne z lekarzem, pielęgniarką, strażakami, policjantami, strażnikami miejskimi, ratownikami.

Opracowanie planu realizacji programu:
Agnieszka Gapińska